

GHEORGHE MUȘAT

De-ale muzicienilor și nu numai...

Ediția a treia revizuită și îmbogățită

Coperta și ilustrațiile de Virgil Tomuleț

Ecou Transilvan

2016

CUPRINS

GÂNDURI	5
CUVÂNT ÎNAINTE.....	7
PREFAȚĂ.....	11
CEL MAI IUBIT MAESTRU.....	15
Doi prieteni	20
„Măi, popândăule!”, „ Măi, pufăilă!”	21
„Jurnaliștilor!”	22
“Ață! Scrie-l sus!”	24
Se naște o Orchestră!.....	26
Ne maturizăm greu	27
Sunteți niște măscărici!.....	28
De ce nu intră harpa?!.....	31
„Așa-i scris în partitură!”	33
„Dar și la Moscova!”	35
De la München la Cluj și Iași.....	35
Să nu mă uiți!	42
Tragedie evitată	45
Nu-l lăsați la... ciocolată!.....	46
Dirijorul de la... parter!	48
Căminul Conservatorului.....	50
N-o mai împrumut!	51
„Meriți o prăjitură și un suc!”	52
Bal studentesc.....	55
Și noi am jucat fotbal!	56
“Dacă mai vreți o parte...!”	57
Lozinci aveți!	58
MAESTRULUI SIGISMUND TODUȚĂ	59
Conservatorul nu este... bulevard!.....	62
Mai schițați încă o dată!.....	64
Da-i Jardist!	67
„Felicitări soțului dumneavoastră!”	67
Ori Da! Ori Nu!	68
A sosit la „fisc”!	68
Și mie îmi place șahul.....	68
Cum m-ați recunoscut?	69
De ce faceți pe voi?	70

Eu l-am trimis în	70
Acul și găleata	70
Mi-am cumpărat perdele noi.....	71
Pentru ca să poți cânta.....	71
Se fură astăzi și... statui!	71
O maximă a lui Sigismund Toduță.....	72
MAESTRULUI ERICH BERGEL	74
Fără înflorituri	78
Solo-ul de clarinet	79
Pescuiți, dar cu legitimație!.....	80
Curat ghinion!	83
Nu opriți pe autostradă!	84
Mult Stimate Stăpâne.....	86
„Cu dumneavoastră n-am de ce să dau mâna!”	88
SCURTĂ ISTORIE A FILARMONICII „MOLDOVA” DIN IAȘI	90
„Așa a vrut Cel de Sus!”	94
„la dă-te la o parte, măi Elenescule!”	95
„Cu trompetilii!”	96
„Măine să vii cu umbrelă!”	98
„Ai umplut-o de sânge!”	99
Grijă la linia ferată!.....	100
la treci la Coda!	100
„Fugiți, fraților!”	101
„Stau deasupra unui ... Gostat!”	103
„Abia le-am scos...!”	104
„Nu mi se pare!”	106
„Ai transpirat, Miroane! Eu nu!”	108
„Lenuța, fără scandal...!”	108
„Cum se pierde legătura”	109
„Puneți cretă, fraților!”	111
Relatate de violonistul Ioan Morna de la Filarmonica din Iași	113
SCURT ISTORIC	
AL ORCHESTREI NAȚIONALE RADIO-BUCUREȘTI	115
MAESTRULUI EMANUEL ELENESCU	117
„Dacă nu pot..., vin!”	121
„Ne vedem altădată!”	121
Maestre, și mașina e mică!	122
Emanuel Elenescu povestește:	
„Vreau să văd pe unde răsufăl!”	124

„Aviz amatorilor!”	126
De tușit avem voie?	126
„Tovarășa ministru, sunt foarte supărat!”	128
Dușman al poporului... cubanez	128
„Îmi sugerează...”	129
„V-ați uitat bagheta!”	131
„Mă voi întâlni cu autorii!”	132
Șapte „scurte” cu Elenescu	132
„Pot... și în Franța!”	134
„Vorbe” de-ale lui Elenescu	135
Relatate de Ilie Voicu, fost prim-trompetist în	
Orchestra Simfonică Radio – București	136
De-ale lui Elenescu	139
Întâmplări cu Maestrul E. Elenescu în alte orașe	140
„Pasărea nu cade din cuib!”	140
„Ce bine că puteți face două lucruri deodată”	140
„Așa dirijor n-au avut, nu au și nici nu vor să aibă”	142
„Vrea să-și bată joc de mine?”	143
„Ești tot cu autoservirea!”	144
„Pianul are...!”	145
„Eu am fost la ușă!”	147
MAESTRULUI TUDOR JARDA	152
Învățați să citiți	153
„Mă duc la... „Policlinică!”	153
„Vreun amărât de „doctoraș” nu este aici?”	155
„Te aștept la toamnă”	155
„Eu sunt profesionist!”	155
„Ceferiștii” Conservatorului	156
„Dacă nu beau un pahar, nici nu văd notele...”	157
Învățați Imnul Național!	158
Un corepetăș!	160
„Eu, de-amu’, nu-ți voi mai aduce nimic!”	161
Cât e Ardealul de mare!	161
Campionul mincinoșilor	162
„Tu știi numai să compui!”	162
„E. Jarda! E Jarda!”	163
„Scoateți câinele ăla afară!”	163
Cu Tudor Jarda	164
Terasele Mureșului.....	165

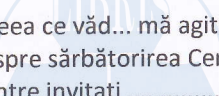
A nu bea sau... a bea?	166
A nu exagera	167
DE PRIN CONSERVATOR ADUNATE	168
Adevărata față.....	168
Tratament la Sovata	168
„Forme”... dar nu muzicale!	169
„Nu vă jenați!”	169
„Ochelarii sunt... în sală!”	171
„Ia-ne spion!”	173
„Mulțumim din inimă...!”	175
Contrapunct la trei voci.....	177
De-ale compozitorilor... ..	177
Vocalize de plăcere	177
„Nu ești singurul!”.....	178
DIN TURNEE ADUNATE	179
„Prinde-l, mă!”	179
Cum se oprește un... tren!	181
Câteva „indicații”	182
„E pe gratis!”	184
Nu mai vrem spaghetti!	186
Rachetă antirachetă	187
„Sunteți consemnați!”	187
Rătăciți în noapte	191
Fâșuri pentru toți și nu numai.....	192
Și brățara se-nverzi!	193
De la Dubrovnik la... Ruse!	195
Meciul continuă	198
„Două vagoane cu... fasciști români!”	200
„Nu stropiți pe jos!”	202
„Ne-ați sabotat!”	203
Disciplina englezească.....	206
Nu da instrumentul din mână!	208
„V-am făcut figura!”	210
Am avut mare noroc!	211
Faceți și apelul!	213
Darnici cu bis-urile	214
„Vai, maică... așa de tânăr!”	217
Eu sunt căpitanul!	217
„S-a desprins... remorca!”	219

„Raport”	220
„Raport” după un turneu în Germania.....	224
Translatorul!.....	231
Ce n-a văzut Parisul!.....	231
„El are grijă de mine și nu eu de el!”	234
Bucuria se vedea pe fața lui!.....	237
Au adus și un tractoraș!	239
„Mai aduceți și blonzi!”	240
DIVERSE ÎNTÂMLĂRI.....	242
Turnătorul!	242
Grijă la... proteză!.....	244
Pricope s-a „sbârcit”!	246
„Măi, ce figură ești!”	246
„Eu eram, măi!”	247
„Restul vi-l cânt mâine!”	249
Stinge-o, Doamne!	250
Dirijor... fără orchestră.....	252
Incident neașteptat	254
SCURTĂ ISTORIE A OPEREI ROMÂNE DIN CLUJ	255
DIN OPERĂ ADUNATE.....	257
Și bariton și... tenor	257
„Vezi, dacă am insistat?!”	258
O stea – Ana Rozsa-Vasilii	260
Suspendat pentru o lună de zile.....	263
„Contează numai jocul de scenă!”	264
„A fost ceva între noi?”	264
„De mâine intru pe ușa din față... ca spectator!”	265
Mai bine unul singur!	265
Nu este scris în partitură!.....	266
Partidul e în toate	266
„Fraților, am orbit!”	268
De vină e... câinele!	268
Lăsați copiii să vină la mine!.....	269
Un caz mai rar	270
Să te uiți în partitură până la sfârșit!.....	270
„Pune-i pe toți să cânte!”	271
„Asta-i nevastă-mea!”	272
„Așa m-am săturat de muzica asta...!”	274
„Maestre! Mie mi-ați dat intrarea?”	274

„Cu muzică de film... pe cetatea Devei”	275
„Nu stați în picioare, în barcă!”	276
Cât de importantă e... legătoria!	278
„Pot să încep?”	278
„Ce burtă mare are tipul ăsta”	280
„Sunt o fetiță de 15 ani!”	280
„Trage cu arcul invers!”	280
„Pe aici, pe undeva...!”	281
„Eu miercurea viitoare sunt bolnav!”	281
„Când te-am prins, te dau afară!”	282
„Fă-mi voce, doctore!”	283
„Dă-mi, te rog, tonul!”	283
„Unde ești Tu, Doamne?”	284
„Fiți fericiți! Adio!”	285
„Nene, dă-mi pungă!”	287
„Nu mă interesează cântatul păsărelor!”	289
Sforăitoarea din cor	289
„Unde mi-i cloplul?”	290
„Să mă ierți pentru ce ți-am zis...”	290
„Oameni buni, prindeți hoțul!”	291
„Ard, țigane, ard!”	292
„Monaco!”	292
Nu purtați chiloți strâmți!	293
Ce face... mustul!	295
„Dar doamna n-a venit?!”	297
Incidentul din biserică	297
„Doar un bis și acela-n dansuri!”	298
„Așa și așa!”	298
„Nu mai am din ce trăi!”	299
„Fără supărare!”	299
„Mai durează două minute!”	300
Escapadele și păcălelile unui garderobier	300
Discuție „amicală” între cei care nu se văd	300
la un spectacol de operă	301
Ce face... ninsoarea!	302
„Mario del Mocano!”	305
„Condoleanțe, catastrofelor!”	306
„Ce! Nu fac bine?”	307
„Eu sunt Ghiță Mureșan!”	308

O farsă a lui Liviu Pop	308
„Învățați să numărați!”	309
„Luată-i trompeta de la gură!”	310
„V-ați pierdut o pernă!”	310
„Ți-am făcut figura!”	311
„Eu sunt tovarășul Kiraly”	311
„Mi-au plăcut mult!”	312
„N-am noroc... ăla!”	314
„Nici măcar o bere!”	314
Meci egal	314
„Fericit de cunoștință!”	315
„Acolo..., directorul este normal!”	316
Ce își mai amintesc muzicienii clujeni din	
turneele prin țară, în era comunistă	317
„Recitalul” din Gârbău	317
Giovanni Pojar-otti	318
„Poftiți plicul!”	319
Harpa salvatoare	319
„Vom fi colegi din toamnă!”	320
Momentul perucilor vesele	321
„«Același» poveste mereu!”	321
„Nu fi necăjit, o mere asta!”	322
„Auzi, măi copile, ăla-i bas!”	322
„Unde-i spitalul de bolunzi?”	323
„Mi s-a rupt coarda de...tenor!”	323
„Au început fără mine!”	325
„Mama lucrează la Alimentara și tata la Aprozar!”	326
Cum se poate speria publicul!	328
„Scoală-mă de aici!”	330
„E greu pe catalige!”	330
„Pune-le la loc, că-i mai bine cu ele!”	331
„Nu pe mine, măi idioților!”	331
„Mă pui în plină scenă cu fundul în sus!”	332
De-ale lui Mișu... ..	334
„Sug orice ...numai să-mi treacă!”	336
„Ce bani, mă?”	338
Dialectul „moldovinesc”	338
Dacă trena era mai mare	339
Ce face băutura!	340

„A fost curentul prea mare!”	340
TURNEELE DE ALTĂDATĂ	342
„Dar tobă putem să ducem?”	344
Aida la „conurență cu muzica ușoară a unui local...”	344
„Cum, au plecat fără mine?”	345
Lucru românesc.....	346
DE-ALE DIRIJORILOR.....	347
(Culese de violonistul Ioan Morna de la Filarmonica “Moldova” din Iași)	347
(Culese de violonistul Robert Truț de la Filarmonica de Stat „Transilvania” din Cluj-Napoca)	348
EPIGRAME DESPRE MUZICIENI SCRISE DE TENORUL ȘTEFAN POPESCU DE LA OPERA ROMÂNĂ DIN CLUJ	349
La premiera operei “Poesis”(Geniu pustiu) de Gheorghe Dumitrescu publicul a fost foarte puțin.....	349
Unei familii de muziceni	349
La premiera de Bal mascat, Tom și Samuel aveau talii foarte diferite	350
Unuia din Operă!.....	350
Unui violonist din Orchestra Operei Române	350
Unui tenor care „a chixat” chiar în finalul operei Bal mascat	352
De-ale dirijorilor... ..	352
La spectacolul de Văduva veselă a fost o veselie generală... ..	352
Unui amic mare pescar	352
Unui reclamagiu	353
Unor bârfitori	353
Situației actuale din România	353
Unei tinere dirijoare – Adriana Laskai.....	354
Balerinului Alexandru Iorga.....	354
SCURT ISTORIC AL TEATRULUI NAȚIONAL DIN CLUJ	355
„Dromaderilor! Ieșiți din clasă!”	356
„Ieși afară din cușcă!”	359
„Vin de la Ea!”	361
Nu vă jucați cu... figuranții!	361
Culturalizarea satelor!.....	362
In vino veritas.....	364
MAESTRULUI ION IRIMESCU	365
„E prea subțire!”	365

„Ceea ce văd... mă agită foarte mult!”	366
Despre sărbătorirea Centenarului maestrului Ion Irimescu	368
Printre invitați	371
Ultima întâlnire cu maestrul Ion Irimescu	374
Scrisoare de la profesorul Gheorghe Dăscălescu	376
Scrisori de la scriitorul și eseistul Gheorghe Ciobanu	377
Un Irimescu, mereu cu „Har, dar și cu „Haz”	379

CEL MAI IUBIT MAESTRU

Și-a pus pentru eternitate amprenta asupra vieții muzicale clujene, în dubla sa postură de dirijor și pedagog. Numele lui ANTONIN CIOLAN (1883-1970) va rămâne mereu legat de Filarmonica din Cluj Napoca, atât prin calitatea sa de „fondator” al acestei instituții, cât și prin pasiunea cu care a modelat valorosul ansamblu de muzicieni.

Format la Iași, la Dresda, la Berlin și la Leipzig, elev deopotrivă al lui Gavriil Musicescu și al lui Eduard Caudella, dar și al lui Arthur Nikisch, Antonin Ciolan a fost „părintele spiritual” al unei pleiade de slujitori ai baghetei: Sergiu Celibidache, Remus Tzincoca, Emanuel Elenescu, Carlo Felice Cillario, Anatol Chisadji, Dinu Niculescu, Erich Bergel, Petre Sbârcea, Emil Simon și alții.

Maestrul Antonin Ciolan a fost asistentul lui Gavriil Musicescu la Corul „Mitropolitan” din Iași. În ultimii ani de viață ai lui Gavriil Musicescu, Corul „Mitropolitan” din Iași a fost invitat la Moscova și St. Petersburg. La Moscova a cântat la Capela Sinodală, cu ocazia concertului dat în Palatul Guvernatorului Moscovei - Marele Duce Serghei Alexandrovici, la 21 iulie 1899, în onoarea M.S. Regele Carol I al României, cu ocazia călătoriei Sale în Rusia, precum și în Catedrala Kremlinului „Adormirea Maicii Domnului”, în prezența Țarului Nicolae al II-lea și a familiei imperiale, la 16 august 1898. Au dirijat atât Gavriil Musicescu, cât și Antonin Ciolan părți din *Cântările Liturgice*.

*

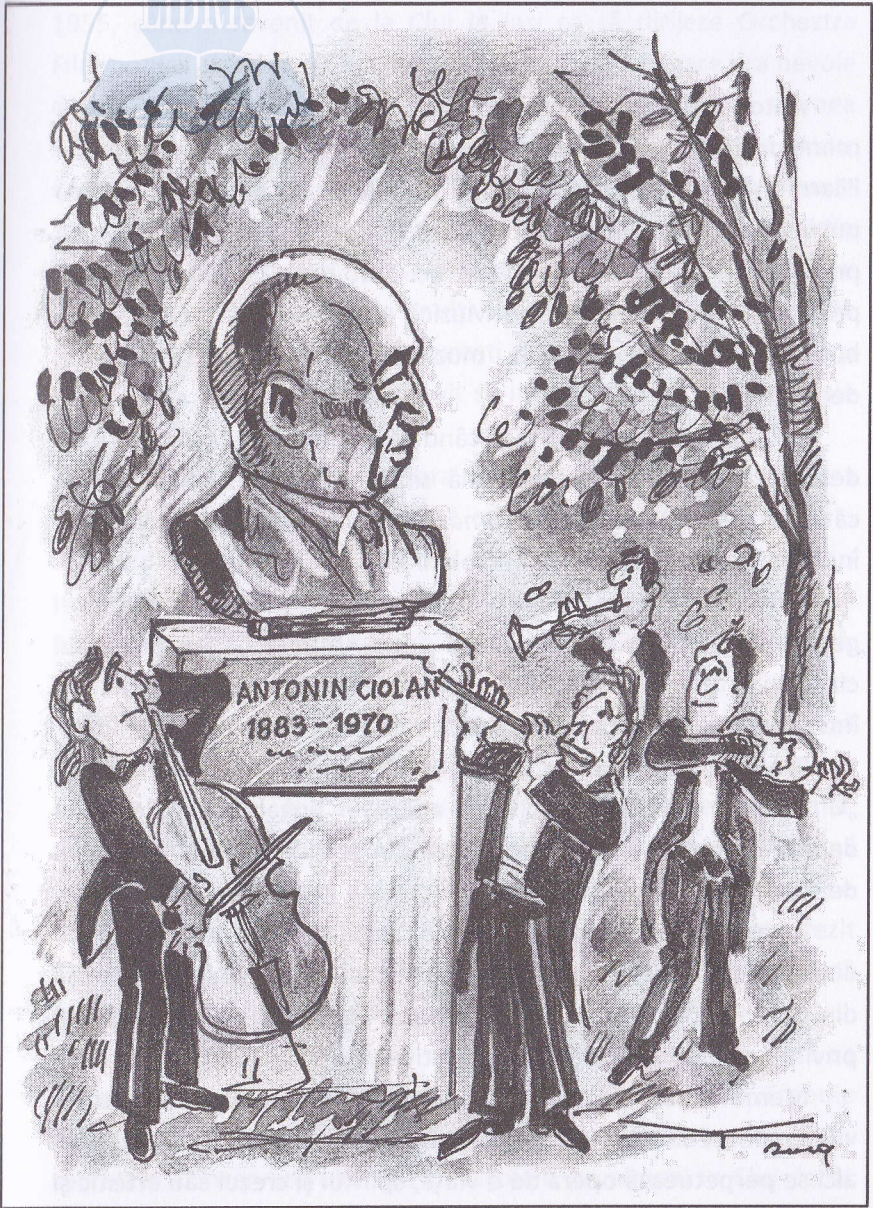

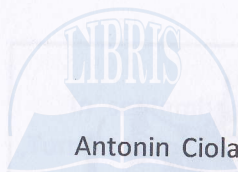
În septembrie 1942, s-a inaugurat și s-a sfințit la Chișinău „Turnul Dezrobirii Basarabiei”, în prezența Regelui Mihai I, a Mareșalului Ion Antonescu – venit de pe front –, a Primului Ministru Mihai Antonescu, a lui I.C. Brătianu, Iuliu Maniu și a înalților ierarhi ai Bisericii Ortodoxe Române. Corurile reunite din Chișinău, Bălți, Soroca, Hotin, Orhei, Cetatea Albă, Ismail au fost conduse de Antonin Ciolan care s-a deplasat în fiecare din orașele enumerate mai sus și a făcut repetiții. Repertoriul învățat de aceste coruri sub mâna maestrului Antonin Ciolan au fost *Imnele Sfintei Liturghii* de Gavriil Musicescu și alte lucrări laice și patriotice.

Printre coriștii de atunci s-au aflat și soprana Maria Voloșescu, mezosopranele Zenaida Paly, Elena Cernei și baritonul Vasile Bărbieru. În 1945, *Opera din București* le-a angajat ca soliste, iar în 1946 și Vasile Bărbieru a devenit solist al *Operei Române din Cluj*.

În urma acestei participări la sărbătorirea din septembrie 1942, de la Chișinău, și după ce, în august 1944, în România se instalase regimul comunist, maestrul Antonin Ciolan a fost arestat și închis pentru 11 luni la București.

Între anii 1941 și 1943, maestrul Antonin Ciolan a fost și directorul *Operei din Odessa*. Apropierea frontului de granițele românești l-a determinat pe Antonin Ciolan să revină în țară. La București, rivalitatea dintre Gogu Georgescu și Constantin Silvestri era, pe atunci, la cote înalte. Nici maestrul Antonin Ciolan nu era bine văzut de Constantin Silvestri care a spus: „Ce caută acest criminal de război la pupitrul primei orchestre a României?”. Aici, se potrivește să spun „De-ale dirijorilor...”

*

Antonin Ciolan era cunoscut la Cluj încă din 1946, cu ocazia primelor concerte pe care Maestrul le-a dirijat în fruntea fostei Filarmonici „Ardealul”, ele fiind o adevărată revelație pentru publicul clujean. Din acest motiv, numirea lui Antonin Ciolan ca prim-dirijor al *Operei Maghiare de Stat* din Cluj Napoca și ca profesor la Conservatorul de Muzică a fost primită cu deosebită bucurie de către cercurile muzicale și de publicul clujean, deopotrivă.

Odată cu anul 1948, când Filarmonica „Ardealul” se desființează, activitatea muzicală simfonică va fi continuată de către orchestrele *Operei română și maghiară*, al căror atent îndrumător a fost tot Antonin Ciolan.

Un aport deosebit de important în conturarea viitoarei generații de muzicieni clujeni l-a adus Antonin Ciolan în cadrul claselor de dirijat și orchestră, care s-au transformat în scurt timp într-o pepinieră din care s-au ridicat muzicieni de valoare.

Proveniți cu toții din aceeași școală – Conservatorul de Muzică „Gh. Dima” – tinerii absolvenți aduc un bogat bagaj de bune deprinderi orchestrale, însușite încă din anii de lucru în orchestra de studenți a Conservatorului.

În 1955, acești tineri, împreună cu un grup de instrumentiști din *Orchestra Operei Române*, au pus bazele *Orchestrai Filarmonicii* din Cluj. Piatra de temelie a fost pusă, însă, de Antonin Ciolan în privința stilului și calității interpretative.

Memoria acestui mare dirijor și profesor se cuvine a fi păstrată vie, cu deosebire la Cluj Napoca, orașul senectuții Maestrului, căci aici se perpetuează opera de o viață, spiritul și crezul său artistic și moral.

L-am cunoscut pe maestrul Antonin Ciolan în primăvara anului

1955, când a revenit de la Cluj la Iași ca să dirijeze Orchestra Filarmonică „Moldova”. S-a cântat o lucrare pentru care era nevoie de patru trompete, iar Filarmonica nu avea decât trei. În vremea respectivă, la Iași nu era Conservator, așa că au apelat la mine, care eram elev în clasa a XII-a la Liceul de Muzică, și m-au chemat ca „supliment”. La una din repetiții, în pauză, maestrul Antonin Ciolan m-a chemat la el și m-a întrebat în ce clasă sunt și unde voi da la Conservator. Cei mai mulți dintre absolvenții Liceului de Muzică din Iași se duceau la București și aceeași intenție o aveam și eu, numai că maestrul m-a sfătuit să-mi continui studiile muzicale la Cluj.

Acest lucru l-am făcut în vara anului 1955. Numai că trompeta cu care am cântat la Iași a fost a Liceului de Muzică și a trebuit să o dau înapoi la absolvire. M-am dus la Cluj în speranța că voi primi o trompetă de la Conservator și să mă pot prezenta la examenul de admitere. Adevărul este că proveneam dintr-o familie numeroasă, cu șase copii, iar părinții mei n-au avut posibilitatea să-mi cumpere o trompetă. Nu pot să uit cum am plecat din Fălticeni cu o valiză din lemn făcută de tatăl meu și cum, singur, am ajuns la Cluj, într-o noapte de vară... Nu cunoșteam orașul și, cu toate explicațiile primite cum să ajung la Conservator, am nimerit în... parcul orașului. Obosit cum eram, am pus valiza pe o bancă și capul pe ea... Nu mi-a trebuit mult timp ca să adorm. M-am trezit dimineața, când a apărut soarele. Acum, mi-a fost mult mai ușor să găsesc clădirea Conservatorului.

M-am înscris la concursul de admitere și am întrebat dacă aș putea primi o trompetă ca să mă pot prezenta la examen. „Trebuie să garanteze cineva și să semneze pentru tine...” mi-a spus secretara Conservatorului. Nu cunoșteam pe nimeni în Cluj decât pe maestrul Antonin Ciolan, de la concertul de la Iași. M-am interesat de adresa maestrului și m-am dus la locuința sa. Am

sunat la sonerie, iar maestrul Ciolan a ieșit la geam și a întrebat: „Cine-i?!” „Eu sunt, maestre, elevul de la Iași. Am venit la examenul de admitere, dar n-am cu ce cânta!” „Și, ce să-ți fac eu?” „Să vorbiți dumneavoastră cu magazinerul Ungureanu!” „Bine! Urcă pe scări și vino sus!” M-am dus, maestrul Ciolan m-a poftit în casă și mi-a dat un scaun să mă așez. Imediat a luat o coală de hârtie, s-a așezat la masă și a scris un bilet domnului Ungureanu:

Dragă Costică,

Te rog să o trompetă la băietul ista.

Garantez eu că o s-o primești înapoi.

Semnează biletul și mi-l dă mie, în mână.

M-am dus la Conservator și am primit de la magazie o trompetă cu clape, veche și obosită de trecerea anilor, dar eram foarte bucuros că o aveam și pe aceea. Am studiat vreo săptămână cu ea și, spre marea mea bucurie și a părinților mei, am reușit la examenul de admitere.

Doi prieteni

Se cunoaște faptul că maestrul Antonin Ciolan, când a venit în 1946 de la Iași la Cluj, a fost angajat ca dirijor al *Operei Maghiare*. Aici concertmaistrul era Peter Zsurka, profesor de vioară la *Conservatorul de Muzică*. Între cele două personalități marcante ale Clujului muzical din acele vremuri s-a născut în scurt timp și o legătură prietenească. Ceea ce era nostim în această prietenie era faptul că Peter Zsurka nu cunoștea limba română, iar Antonin Ciolan nu cunoștea limba maghiară. Muzica are, însă, un limbaj universal acceptat și datorită lui cei doi se înțelegeau de minune.

Așa se face că, după unele spectacole, cei doi prieteni au pășit împreună și în niște restaurante din Cluj. Acolo, fiecare își comanda în limba lui ce dorea să mănânce și să bea. Maestrul Ciolan obișnuia să comande telemea, măslina, salam de Sibiu și câte un „șfert” de vin alb. Peter Zsurka comanda un șnițel, o salată și o sticlă de bere. Mâncau și se uitau unul la altul fără să scoată nicio vorbă. Singurul moment când ei „vorbeau” era atunci când ciocneau paharele. Maestrul Antonin spunea „Noroc!”, Petre Zsurka răspundea „Servus!”

„Măi, popândăule!”, „ Măi, pufăilă!”

S-a vorbit mult despre maestrul Antonin Ciolan, dar nu cred că se poate vreodată spune în cuvinte destul despre omul acesta sau despre bogăția caracterului său. Avea ceva foarte vioi, era fermecător, plin de vitalitate, inteligent, cultivat și avea și o latură foarte sobră, mai ales ca muzician.

Cursurile de orchestră ale maestrului Antonin Ciolan erau cele mai frecventate de studenții instrumentiști, pentru că acolo se învăța meserie. Obișnuia ca atunci când apărea în fața orchestrei, să se uite la ea și începea a număra contrabașii, violoncelele, violele, viorile și suflătorii, pe care-i dorea să fie cel puțin câte patru la fiecare compartiment. La cursul de orchestră stătea de multe ori în mijlocul ei și se întorcea cu fața către cei care aveau ceva solo de cântat sau acolo pe unde se mai greșea. Aici zăbovea cel mai mult și obișnuia să ne „alinte” cu o vorbă care schimba atmosfera de încordare a unora din orchestră. Având un auz muzical absolut, ne descoperea imediat când cântam o notă străină și atunci ne spunea: „Măi, pufăilă!”, „Măi, buhăilă!”, „Măi, popândăule!”, „Măi, prostilă!”, „Măi, fâțgău!”. Noi râdeam și, în